

"گفتگو با تاریخ"

نورالدین کیانوری در تهران:
**احزاب سیاسی باید
به صحنه بازگردند!**

در چارچوب قانون اساسی و در کنار چهار
تشکل خط میانه [چپ مذهبی] کارگزاران،
نهضت آزادی و راست، که اکنون هم فعال
است، باید حزب مدافع حقوق کارگران و
زحمتکشان نیز وارد صحنه سیاسی جامعه
شود! (ص ۳۳-۳۵)

راه

۳۶ صفحه

توده

دوره دوم شماره ۶۳ شهریور ۱۳۷۶

متن مصاحبه
"راه توده"
با "راديو ۲۴"
ساعته ایرانیان
مقیم امریکا

ص ۱۵-۲۲

مردم رهبر پاسخگو می خواهند!

هفت خوانی که محمد خاتمی، طی دو ماه، برای بر کماری اعضای کابینه اش پشت سر گذاشت،
یکبار دیگر نشان داد، که سرمایه داری تجاری به قدرت دست یافته و روحانیون پشتیبان آن با تمام امکان
خویش از سنگر هائی که در جمهوری اسلامی فتح کرده اند، دفاع می کنند!

مصاحبه هائی که طرشدگان انتخابات اخیر در مطبوعات کشور به چاپ رساندند، مطالبی که
روزنامه ارگان ارتجاع، "رسالت" نوشت، مواضعی که در نماز جمعه ها اتخاذ شد، تکرار ماجراجوئی هائی
نظیر حمله به دفاتر نشریات غیر حکومتی، خیز برداشتن برای سرهمبندی کردن محاکمه فرج سرکوهی،
سر دبیر نشریه "آدینه"، جنجال عوامفریبانه دزدبگیری در شهرداری تهران و باصلاح مبارزه با نوکیسه ها...
همه و همه بخشی از دفاع آشکار این طیف از مواضعی است که در جمهوری اسلامی در اختیار دارد. و این
تازه بخش آشکار این دفاع است، چرا که به یقین، در پشت صحنه و پنهان از چشم و گوش مردم این دفاع از
سنگر هائی که در آن قرار گرفته اند، بسیار تندتر و بی پرده تر بوده است.

این ارزیابی عمومی در ایران، که «اگر از بیم واکنش مردم نبود، ارتجاع کمین کرده در مجلس
اسلامی در برابر محمد خاتمی بیش از این از خود مقاومت نشان داده بود، که نشان داده» دقیق ترین
ارزیابی است. این مقاومتی است در برابر رای و اراده مردم برای طرد این طیف حکومتی، که در صورت
درهم کوبیده نشدن آن، می تواند به اشکالی دیگر و تا مرز ماجراجوئی های نظامی، گسترش ترورها، تکرار
مرگ های ناگهانی و سر به نیست شدن چهره های آشنا در جمهوری اسلامی پیش برود. با توجه به تجربه تلخ
مبارزات طبقاتی در همه اعصار تاریخ، و حتی با نیم تگاهی به تاریخ پر حادثه ۱۸ سالی که از پیروزی انقلاب
بهمن ۵۷ می گذرد، باید با هر نوع خوش خیالی در این زمینه مقابله کرد و خواب و خیال های خوشبآوران
را از سر بیرون کرد. ارتجاع مذهبی و وابستگان اقتصاد دلالی و آنها که به نان "تجارت آسان و پول باد آورده"
در جمهوری اسلامی عادت کرده اند، در تمام سال هائی که مردم در سردرگمی بسربردند، احزاب سیاسی
در میدان نبودند، برخی مطبوعات شرط احتیاط را برای بقای خویش لازم دانستند، مصالحه های پشت پرده
اجازه آشکار شدن چهره های واقعی را نداد، و ماجراجوئی ها و سیاست های شعاری مردم را گنج کرد، آنها
کلیدی ترین مواضع را در جمهوری اسلامی اشغال کردند. در حقیقت رسیدن به زیاست جمهوری و قبضه
کامل قدرت اجرایی، نه اولین گام آنها، بلکه آخرین گامشان برای تثبیت قدرت همه جانبه شان در جمهوری
اسلامی بود.

آن مقابله ای که ما آنرا در شرایط کنونی ایران برای به عقب راندن ارتجاع مذهبی و بازاربهای
غارتگر، مفیدترین و کارآمدترین می دانیم، سلاح افشاکاری و شناب بخشیدن به آنست. مردم نه تنها حق
دارند، بلکه باید بدانند آن «ملاحظاتی» که دومه در پشت صحنه تلاش برای تعیین کابینه خاتمی جریان
داشته، کدام بوده و هدایت کننده و هدایت کنندگان این ملاحظات کدام نظر را به سود چه جریان
حکومتی داشته است. انقلاب عظیم بهمن ۵۷ با همین ملاحظات پشت پرده و محروم نگاه داشتن مردم از
دانستن واقعیات، به پرتگاه کنونی هدایت شد. بدون تردید این امر ممکن نیست، مگر با گسترش هر چه سریعتر
فضای سیاسی داخل کشور، بازگشت احزاب سیاسی و بویژه شناخته شده ترین احزاب سیاسی کشور به صحنه
فعالیت قانونی و رفع هر نوع مانع حکومتی و غیر حکومتی از سر راه انتشار مطبوعات مستقل و با مطبوعات
وابسته به این احزاب! (صفحات ۲ و ۳۶ را بخوانید)

انشاب، نه!
واقع بینی، بله!

(ص ۳)

فراز جنبش
فرود
اپوزیسیون
مهاجر

(ص ۱۱)

کودتای ۲۸ مرداد
نگ تاریخ ایران

(ص ۵)

"مهار دوگانه"
به چه مفهوم است؟

(ص ۱۳)

* فستیوال جوانان در کوبا

* جنبش نوین سوسیالیستی

* نگاهی به رویدادهای

جدید مصر، آلبانی و

السوادور

* پیش از انتخابات، پس از

انتخابات